

Szegedi ünnepi hetek

Erkel Ferenc: Hunyadi László. Operaelőadás a Dóm téren, este fél 9-től.

Orgonabemutató délután 3-tól a Dómban. Jegyek a helyszínen válthatók.

Művelődésmélti Nyári Egyetem az MTA újszegedi biológiai központjában.

Szegedi Ifjúsági Napok: koncertek délelőtt 10-től, MHSZ-bemutató délután fél 5-től, 5 órától karnevál, fél 8-tól az Anonymus és a Zenit együttes játszik a Tiszán. Délelőtt fél 5-től békefelvonulás a Tiszán. Délelőtt 9-től népművészeti vásár az Árpád téren, 10 órától részletek az István, a király című rockoperából a Volán Napos úti pályán. Este fél 7-től SZIN-es kavalkád a Klauzál téren. Este fél 10-től ER-GO koncert az újszegedi szabadtéri színpadon.

Ipari Vásár a Marx téren, nyitva 10-től 19 óráig.

XXIV. Szegedi Nyári Tárlat, a Horváth Mihály utcai képtárban. Nyitva 10-18 óráig.

Fák és nimfák. Jung Zseni és Eifert János fotókiállítás a Bartók Béla Művelődési Központ nagyertermében. Nyitva 10-től 18 óráig.

Vallomások az ember-ről. Csongrád megyében élő szakszervezeti díjas képzőművészek kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban. Nyitva 10-től 18 óráig.

A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület Csongrád megyei csoportja, valamint a Szegedi Nyomda 1983. évi országos verseny díjnyertes termékeiből könyvkiállítás az MTE SZ Kigyó utcai székházában.

Both Eszter textiltervező és Belloni Ákos belsőépítész közös kiállítása a Gulácsy-teremben. Nyitva 9-től 13 óráig.

Czobél Béla-émlékiállítás a Móra Ferenc Múzeum Kupola Galériájában. Nyitva 10-től 18 óráig.

Liebmann Béla fotókiállítás a Sajtóház klubjában. Nyitva délelőtt 9-től este 6-ig.

Kovács Tamás Vilmos festőművész alkotásai a Bartók Béla Művelődési Központ B galériájában. Nyitva: 10-18 óráig.

Pataki Ferenc alkotásai az Ifjúsági Házban. Nyitva: 10-18 óráig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai. Nyitva 10-18 óráig.

Ifj. Lele József néprajgyűjteménye Szeged-Tápé (Vártó út 4.). Nyitva hétfő kivételével, naponta délután 3-tól este 6-ig.

Szeged múltja, jelene, jövője: várostörténeti kiállítás a Móra-parki utcai képtárban. Nyitva naponta 10-től 18 óráig.

Égő Arany Kupa. Országos Keresztreljtűnyerő verseny délelőtt 11 órától az olajipari dolgozók klubjában (Lenin körút 47.).

„Nincs kétféle életem” Szőke Tisza

Pál Tamás vezényli a Hunyadi

Pál Tamással az ideai szabadtéri-nyitány előtt beszélgettünk, a Hunyadi-érett is — keveset. Hiszen, mint mondta, előadás után lehet a produkciót értékelni, megteszik ezt a hivatalos kritikusok, s egymás között, amolyan műhelybeszélgetésben az opera színpadra állítói, közreműködői is. Mégis arra kértem, mondja meg, mit jelent a karmesternek, hogy „egy az egyben” átemelődött az Erkel-mű tavalyról a mostani programba?

— Örülök neki. Zenei értékeit nem kell ismételnem. Az a tény, hogy az idén is nagy érdeklődés nyilvánult meg az előadásai iránt, bizonyítja, nem egyszerűen az ünnepi alkalom vonzza az embereket, hanem magának az operának a belső értékei. A próbákön egyébként a tavalyihoz hasonló, változatlanul jó teljesítményeket mutattak az énekes szereplők, sőt, némelyikük elmélyültebb produkcióval lepett meg. A zenekarral koncentráltabban kellett dolgozni, de ez természetesen, részben azért, mert némileg megváltozott az összetétel, másrészt rengeteg munkájuk volt közben, vissza kell szoknunk egymáshoz. A kórusal elégedettebb vagyok, mint tavaly. Mindent összevetve, úgy vélem, most az előadás erényei csillogóbbak, az esetleges zökkenők simábbak lesznek.

— Sokszor látom a városban azóta is, hogy meg-vált a mi színházunktól. Előadásokon, az utcán, az iskolában, ahová a gyerekeink járnak. A Magyar Állami Operaház karmestereként is Szegeden van itthon?

— Persze. Itt a családom, a lakásom, a szegedi zenekarral is felléptem azóta, itthon is, másutt is.

— És mi minden történt a pesti életében?

— Nincs kétféle életem. Az állásváltozással az a lényeges fordulat következett be az életemben, hogy most kizárólag zenei feladataim vannak, nem kell közvetlenül kultúrpolitikaival, szervezéssel, ügyvitellel, társulatépítéssel, színházi irányítással foglalkoznom.

— Örül neki, vagy sajnálja?

— A Szegeden töltött 8 évemnek sok a haszna. A zeneigazgatói munkakörben számos olyan tapasztalattal lettem gazdagabb, amelyek, mint embert formáltak, s ennek jótékony hatása mutatkozik a zenei működésemben is.

— Két nagy sikerű premijerje volt az elmúlt szezonban, a Pillangókisasszony és a Bánk bán. Ezek mellett feltűnően sokat szerepel, dolgozik másutt is.

— Mint mondtam, jóval kevesebb a szorosán vett színházi kötöttségem-kötelezettségem, pontosabban, csak az aktuális produkcióval kell törődnöm. Így állandósulhatott a korábbi kapcsolat a klagenfurti, a grazi operával, s elkezdhettem egy olyan munkát is, amit még sohasem csinál-

tam: kamarazenekart szerveztem. A neve: Budapest Kamarazenekar, 12 tagú, zömmel főiskolások. Megvolt az első nyilvános koncertünk, és egy sikeres próbajátékunk a rádióban. A Nemzeti Galéria ad otthont, támogat bennünket, a jövő szezonban a rádiós bérletükben szerepelünk, és a Vigadóban is koncertezünk.

— Mégsem tud lemondani a szervezésről? Társulatépítésről? Menedzselésről?

— Inkább az intenzív munkáról és a kamarazenélésről nem. Nagyon szép operai feladataim vannak, nem is kevés, mégis hiányzik a kamarazene. De az is igaz, hogy kulturális életünk, s ezen belül a zenei, úgy változott, hogy az ember készítve érzi magát: szervezze a közegét, tegyen azért, hogy hatósabban működhesen.

— A Hunyadi, s a nyár után milyen feladatok várják?

— A legfontosabbakat sorolom: Mihály Andrásgazdagotval együtt fogjuk dirigálni a Hovancsindát; beálllok vezényelni A walkürbe; a Zeneakadémián lesz egy szép koncertünk, Haydn: „Évszakokkal”, a Budapesti Kórusal; a Nemzeti Galéria rádiós bérletét a kamarazenekarral — már említettem. Nagyjából ennyi. Decemberig láttam a műsorleírást, havonta 6-7 operaelőadásom lesz, így hát sokkal többet nem is vállalhatok.

Sulyok Erzsébet

Megkezdődtek az ifjúsági napok

A kora délutáni események közül az ifjúsági napok krónikájába kíváncsok a Tisza-parti zenés információs műsor és az újszegedi szabadtéri színpad pop-táncjáték (két külön ok miatt). Horváth András sorrendben negyedszer vállalta tájékoztatását a fiataloknak. Míg Szegeden, a Tisza-part volt hangos az előre összeállított műsoros kazettájától, addig talán ugyanazokból a percekben (két óra tájt) Makón, a Skálában, Váásrhegyen a Nagyruházban, s Szegeden a Marx téri ipari vásáron is megszólalt a Napokra csalogató kedvesnő. Pintér Ferenc, a szabadkai Aquarius diszkóklub lemezlovasa ott tüsténkedett szegedi „kollégája” vezérlőpultjánál.

— Nagyon örülünk, hogy immár negyedszer színesítettük testvérvárosunk ifjúsági rendezvényesorozatának programját. Jugoszláviában igen népszerű az Aquarius-klub. A Szabadkai Rádió minden hétfőn, este 7-től éjfélig sugározza az Aquarius, a 3-as stúdió és ti — vendégségben mindenki című könnyűzenei műsort. Nem a látványosságra törekszünk, hanem az elhangzó fővételre és a technikai felszerelésben igyekszünk „jók lenni”. Ezekkel a célkitűzésekkel szerepelünk Szegeden, az olajosklubban, a Kiskőrösi Halászcárdában, s végül a tudományegyetem klubjában.

Horváth András hallgatókat invitált az újszegedi szabadtéri padokra. Ott szintén kora délutántól, 2-től szólt meg a „muzsika”. A Kód, a Butik, a Vasúti Átjáró és a Huzavona együtteseknek adott szereplési lehetőséget a KISZ Szeged városi Bizottsága. Mit is mondjunk?

Előbb a rendezők mentségére: fellépési, bemutakozási lehetőséget adtak a fősoroltaknak, még szerencse, hogy Huzavonának jó ismerősként köszöntek ránk a színpadról. Ha nem húzták volna dallamos folkrockjukat, felő, záp lett volna a tojás. Ott jártunkkor a fiatalok által egyébként közismert alkalmi műsorvezetőt, Boros Lajost is igen nehezen találtuk meg... Zsoltcsné Hajdúcsi Ilona, tatai tanítónő, aki a déli különvonattal érkezett, a szabadtéri kapujában töprengött, kell-e fizetnie e program árát, a 20 forintot.

— Még diákkoromban jártam egyszer Szegeden az ifjúsági napokon. Nem volt szállásom, a várkertben aludtam. Most ezer forintot fizettem a részvételért. Kapok érte szállást, étkezést, szől a paksamétám az oda-visszautazásról, benne foglaltatik két előadás ára, egy Hunyadi, s egy István. Meglepetően olcsónak tartom ezt az összeget.

— Az idein, a 18. ifjúsági napokon vállalta, hogy a rendezők seregének ad otthont az ATIVIZIG klubja.

— Mi az oka?

— Válaszadásra Kurucz Gyulát, a vízügyis fiatalok KISZ-titkárát kértük, aki jó házigazda módjára szorgoskodott.

— A szegediek tudják, a Szent Mihály utcába költözött innen, úgy szólván a szomszédunkból a városi KISZ-bizottság. Úgy gondoltuk, a város szívében, közel a Tiszához, hamarabb megtalálunk bennünket az érdeklődők, mint a bizottságot új helyen. Megfelelő tárgyi és anyagi feltételekkel rendelkezünk, sikerült fölláttatnunk a SZIN-központot.

— Az emlegetett központ fő „machinátora”.

Csaba a külkereskedő főiskolás másodéves hallgató:

— Hat éve dolgozom a napok sikeréért, hidd el, egyre jobbak vagyunk. A rendezvények főbb helyszínein kilenc rádióssal vagyok „összekötve”. El egy külön telefonvonalunk, a 12-320-as számon érhetnek el. Egyébként a szegedi vállalatok, üzemek, intézmények KISZ-esei nélkül „meghalnánk”. 150 rendező és 100 gárdista dolgozik a három napon.

Még világosan kezdődött (hétkor) a Móra Parkban a politikai dalosok találkozója, nagy érdeklődés mellett az Ifjúsági Házban a dzsessz-koncert. A belvárosi klubokban pedig már 5 óra tájt elkezdődtek az éjszakai nyúló SZIN-es programok.

Mag Edit

Egyre-másra nyílnak a lakberendezési tárgyakat árusító butikok. Már nemcsak a Képcsarnok Vállalat hálózata, de ezek a magánkézen levő kis üzletek is kínálják azokat a kisbútorokat, lakástextileket, használati és dísz tárgyakat, amelyeket hiába keresünk az állami üzletláncokban. Kétségtelen tény, hogy nagyot léptünk előre a lakáskultúra terén, még akkor is, ha a hiányosságok is szembeszökőek. Betudhatjuk ezt a megnövekedett információknak, egyfajta divathullámnak, de alapvető mozgatórugója mégiscsak az, hogy a „miből élünk?” kérdése mellé fölzárkózott, vagy pontosabban fölzárkózóban van a „hogyan élünk?” is. S mivel a magyar design még gyerekcipőben jár, szakadék tátong a művészi tervezés és

Polcok, textilek

nagyvételű ipari sorozatgyártás között, az alkotók egy része inkább vállalta a manuális termelés kis szériáit, annak óditásával is, hogy termékkel — kisbútorok, lámpák, függönyök, kerámia-, üveg-, bőr- stb. tárgyak — igen-csak borsos áron juthatnak az igényesebb vásárlókhöz.

Milyen jó volna például, ha a Képcsarnok szegedi Gulácsy Lajos-termében most látható oszlopos polc-rendszerek (Belloni Ákos belsőépítész munkái) nem ötvenezerbe kerülnének, hanem hozzáférhető áron, minél több lakásban megjelenhetnének a könyvek és tárgyak elhelyezésének szo-

ritó gondját. Mert ez a rendszer nemcsak igényes, praktikus, elemeire bontható, fejleszthető és más bútorokhoz simuló, de esztétikus és gyönyörűen megmunkált. Csakhát az ára... Hasonlóképpen vélekedhetünk a fiatal textiltervező, Both Eszter készítségű kender-lén alapanyagú függönyeiről, terítőiről. Ezek a nyersszínű, rusztikus, jórészt szövésminás textilek bármilyen lakásbelsőhöz alkalmazkodóak, hangulatteremtőek, s kevesek összefogni a különböző anyagból készült, más-más színű tárgyakat, eszközöket. Szerencsés lenne, ha a kézi szövés drága és időt rabló tevékenységét fölvaltán a gép-sörök gyors és olcsóbb munkája — s ilyen szép és igényes textilek hullámozna be mindennapjainkba.

T. L.

Egy hét múlva ismét pezsgő latin-amerikai ritmusokra, andalító keringőmuzsikára figyelhetnek föl az újszegedi Sportcsarnok körül sétálók. Augusztus 4-én és 5-én Ausztria, Csehszlovákia, Olaszország, az NSZK egy-egy csapatának és a vendéglátók, a szegedi Volán táncklubja két csapatának 3-3 párosa táncol ki a parkra, hogy a standard- és a latin-amerikai táncok kategóriájában versengjen a Jásri és a közönség tetszéséért. Szombaton, augusztus 4-én este 7 órakor kezdődik a Szőke Tisza '84 egyéni bajnoksága, vasárnap délután rendezik a csapatok versenyt, este 8 órától pedig a győztesek gálaműsorát láthatják az érdeklődők. A versenyt Antal Imre vezeti, a zenét a Melody Combó muzsikusi szolgáltatja.

Belépőjegyek elővételben és a helyszínen, a rendezvények előtt is kaphatók. A szombati belépő 80, a vasárnap délutáni 60, a gálára szóló 120 forintba, a mindhárom alkalomra érvényes bérlet 200 forintba kerül. Jegyeket — kapuzárásig — a vásáron, a Nagyruházban, a Volán utazási irodában, a Marx téri autóbusz-pályaudvaron, a Káráz utcai Ádám konfekcióüzletben és a Kiss Menyhért utcai járműboltban, 4-én és 5-én pedig a Sportcsarnokban lehet venni.

Hunyás

— Nem értelek! Mi a francért ültetél a pinceablakba?

— Mert régen láttalak, s gondoltam, erről eszedbe jut valami.

— Talán a hőskorunk?

— Aha.

— Ürsten! Ki is volt az elnök? Ja, tudom. A Pista bácsi. Ott büntetett bennünket, ott lent, a pincében. A tükörről kellett lesavazni a „foncsirt”. Jól mondom?

— Így mondtad.

— Lovagias vagy.

— Az vagy te!

— Ezek szerint olvastál műsortüzetet, nyilván abból tudod, hogy Hont lovag lesznek a rockoperában.

— Persze, de hogy kerülsz ide?

— Úgy, hogy színész akartam lenni akkor is, amikor a ruházati szövetkezetnél voltam kifutó, és a Káráz után rohantam a vállfakkal.

— Végül is színész lettél. Ezt megelőzően kínáltak már főfőfőszerepet, de nem fogadtad el.

— Naná! Annak idején a gumigyárban dolgoztam, és ki akartak nevezni bálavágó csoportvezetőnek. Akkor már réges-régen a főiskola felé kacintgattam, s emiatt nem vállaltam azt a posztot. Abban igazad van: színész lettem, de tedd hozzá, epizodista.

— Ne keseregy. Nagy dicsőség pár perc alatt maradandót alkotni.

— Te dicsőítesz, kősz. Egyébként imádom csinálni.

— Gyilkos vagy!

— Vádolsz vagy szórakozol?

— Sokszor láttalak életet ontani a tévében.

— Ja! Így értem. Tavaly negyvenháromszor követtem el gyilkosságot. Az idén kevesebbet — eddig.

— Mikor találkozunk?

— A nyáron, itt, Szegeden, bármikor. Utána majd csak télen. Összel Kuvaitba utazom a bányához. Tudod, kézilabdaedző, meghívott.

— Sok...

— Ki ne mond. Ne kívánnj sikert, én viszont szeretnék hasonló jókedvvel találkozni veled, akár harminc év múlva is.

— Most meg te udvarolsz, de üsse kő, akadunk össze még így, rengetegszer.

Hunyadkúrt Istvánnal (vagy röviden csak a Hunyással) beszélgetett:

Ács S. Sándor